

BUBBELKAMPEN

Elk jaar kijk ik er naar uit om in de zomermaanden op kampbezoek te mogen gaan bij onze jeugdbewegingen. Dit jaar moest ik noodgedwongen thuisblijven. Niet van onze jongeren, maar door corona die er andere normen op na houdt. Dat hebben onze jongeren ook geweten! Het jaarlijkse kamp is voor hen een bekroning van het werkjaar. En dan komt er de onzekerheid of je al of niet op kamp mag gaan. Gelukkig kregen de jeugdbewegingen groen licht... Om bubbelkampen te organiseren. Het heeft van onze jongeren extra inspanningen gevraagd. Maar met hun enthousiasme en creativiteit hebben zij er – ondanks corona – het beste van gemaakt.

Genieten van op afstand

Het is telkens weer een deugddoend moment voor mij om wat van het kampleven van onze jongeren te mogen mee maken. Zo'n bezoekje is ook een vorm van waardering voor het schitterende werk dat onze jongeren leveren. Waardering voor de gezinnen en jongeren die meetrekken als 'kookouders', om de innerlijke mens te versterken. Ze doen het maar, elk jaar weer opnieuw. Hun vrijwillig engagement is goud waard voor zoveel kinderen en jongeren. En dan mag ik de verhalen horen... Over het lekkere eten, over die tweedaagse waar ze verdwaald waren in het bos, over het nachtelijke nagenieten van de leiding na een goed gevulde dag, over die koude nachten in de tenten, over dat heimwee en gemis naar huis, over... Ja zoveel verhalen van jongeren die 10 dagen het leven met elkaar delen. En elk bezoek was er ook ruimte en tijd om samen even stil te worden en te bezinnen. Op een rustige en creatieve manier stil worden bij zoveel goeds dat we ontvangen en samen mogen delen. Die momenten heb ik helaas moeten missen, dit jaar. Het was voor mij genieten van op afstand. De foto's en verhalen op facebook vertelden over het jeugdig amusement, zelfs in hun bubbel. Verhalen bij thuiskomst vertellen over het plezier die kinderen en jongeren samen beleefd hebben. Verhalen als avonturen uit hun bubbel. En dat mocht wel eens zo zijn, want voor onze kinderen en jongeren zijn het ook onwezenlijke tijden.

Zien wat wel mogelijk is

Van op afstand tonen onze jongeren ons dat zij zien wat er wel nog mogelijk is, ondanks alle beperkingen. We weten allemaal hoe lastig het is om onder beperkingen en maatregelen te leven. We houden allemaal zo van onze vrijheid. Maar vanuit verantwoordelijkheidszin moet het nu eenmaal anders. De leiding van onze jeugdbewegingen is niet bij de pakken blijven zitten. Doorheen de beperkingen en afspraken hebben zij gezien wat er wel nog mogelijk is. En dat mogelijke hebben zij op hun eigen creatieve manier gerealiseerd. Is dat geen mooie les die de jongeren ons leren? Met verantwoordelijkheid en creativiteit zien wat er wel nog kan. In plaats van te zaniken over alle beknottingen van onze vrijheid. Door al te veel gezanik en ontevredenheid verzuurt het samenleven. Dat weten wij maar al te goed. Kansen en mogelijkheden zien, en daar creatief mee omgaan, daar pas kan en mag je deugd aan beleven. Daarom doe ik vandaag mijn hoed af voor alle verantwoordelijken van onze jeugdbewegingen. Dank je wel om jullie engagement, om jullie zorg waardoor je kinderen een deugddoend kamp laat beleven.

Bubbels

Na een geslaagd bubbelkamp mogen de leiding en verantwoordelijken nu ook wat nagenieten. Wat nagenieten in je eigen bubbel. Daar mag je gerust een flesje bubbels ontkurken, om samen te klinken. En deze bubbels hoef je niet (echt) te tellen. Geniet ervan, maar met zorg en verantwoordelijkheid. En van harte 'dank je wel' om jullie inzet, om jeugdbeweging te blijven maken in onze gemeenschap. Voor jullie doen we graag onze hoed af... Chapeau!